

رمضان، ماه تقرب به درگاه خداوندی

رمضان ماه میهمانی خدا و ماه عبودت و بندگی است؛ در این ماه مبارک روح انسان با پاکی و تقوا پیونده خورده و به واسطه ی پرهیزکاری و روزه‌داری مومنان و رحمت و برکت خداوندی، عرش تا فرش الهی سرشار از بخشش و مهربانی می‌شود.

رمضان ماه میهمانی خدا و ماه عبودت و بندگی است؛ در این ماه مبارک روح انسان با پاکی و تقوا پیونده خورده و به واسطه ی پرهیزکاری و روزه داری مومنان و رحمت و برکت خداوندی، عرش تا فرش الهی سرشار از بخشش و مهربانی می‌شود.

حجت الاسلام سعید اسمعیلی پور در این رابطه در گفت و گو با ایسنا، منطقه آذربایجان شرقی، با بیان این که ماه رمضان، ماه رحمت و برکت الهی است، اظهار کرد: ماه رمضان ماه بخشش، لطف و عنایت پروردگار بوده و ماهی است که گناهان در آن سوزانده می‌شود؛ چنانچه پیامبر گرامی اسلام در این رابطه می‌فرماید: «رمضان، بدین سبب رمضان نامیده شده است که گناهان را می‌سوزاند».

وی با بیان این که ماه مبارک رمضان، ماه خودسازی انسان است، افزود: درک ماه رمضان موجب تقرب انسان به خداوند شده و نورانیت خاصی به انسان روزه دار می‌بخشد.

روزه گرفتن خالصانه ترین عمل عبادی است
وی با بیان این که روزه داری شاخص ترین عبادت در ماه مبارک رمضان است، افزود: روزه گرفتن خالصانه ترین عمل عبادی است، چرا که با چشم دیده نمی‌شود اما انسان مومن در باطنش در حال عبادت خداوند است.

وی با تاکید بر این که روزه داری تاثیر بسیاری در ارتقای اخلاص انسان دارد، اظهار کرد: روزه داری، تمرین اخلاص بوده و همچنین در روایات دینی آمده که "به زنجیر کشیدن شیاطین" از جمله آثار روزه داری است، چرا که روزه گرفتن باعث بسته شدن راه های نفوذ شیطان می‌شود.

وی در این رابطه افزود: رسول اکرم(ص) می‌فرماید: به راستی که شیطان همانند خون که در رگ ها جاری است، در وجود انسان جریان دارد؛ بنابراین با گرسنگی راه های ورود شیطان را تنگ کنید.

وی با تاکید بر این که همه اعمال فرد روزه دار عبادت است، افزود: در ماه میهمانی خدا علاوه بر تقرب انسان به خداوند، رفتار و برخورد حسنه با مخلوقات خداوند نیز اجر و پاداش بسیاری دارد که رفتار کریمه با مردم و افطاری دادن از جمله آن است.

آداب روزه داری مراعات شود
وی با بیان این که روزه گرفتن، آدابی دارد، افزود: علاوه بر اینکه انسان روزه داری کرده و بطور جسمی از خوردن و آشامیدن و مبطلات روزه اجتناب می‌کند، باید یک سری آداب را نیز تحت عنوان "اخلاق روزه داری" رعایت کند.

وی با تاکید بر این که اجتناب از گناه کردن از دیگر آداب روزه داری است، افزود: اجتناب از پرخاشگری، بدگویی، نامهربانی، ریاکاری و... از جمله این آداب است و همچنین اجتناب از غیبت کردن از جمله آداب مهم روزه داری است؛ چنانچه پیامبر گرامی اسلامی در این رابطه فرموده اند: شخص روزه دار، همه وقت در حال عبادت است، اگرچه در بستر خود خوابیده باشد، تا هر زمان که مسلمانی را غیبت نکند.

افطاری ساده، سنت اهل بیت(ع) است
حجت الاسلام اسمعیلی پور در بخش دیگری از سخنان بر افطاری ساده و اجتناب از تجملات و تشریفات در سفره های افطاری تاکید کرد و گفت: متأسفانه طی سال های گذشته با یک سری بد فرهنگی مواجه شدیم که افطاری دادن را بسیار مشقت بار کرد، درحالی که "افطاری ساده" از آداب اولیای دین و از سبک زندگی اسلامی است و بدان بسیار سفارش شده است.

وی با بیان این که باید در افطاری دادن ها از تشریفات دوری کنیم، افزود: معصومان(ع) روزه داران را به افطاری ساده توصیه کرده اند، چرا که سفره های ساده مهر و محبت را افزایش داده و سبب رونق روابط و رفت و آمدها می شود.

وی در این رابطه افزود: پسندیده است که فرهنگ ساده زیستی را ترویج کرده و افرادی که به میهمانی می روند توقعات خود را کم کرده و متقابلاً میزبان نیز تشریفات را کم کند تا به سنت حسنه "افطاری ساده" که موجب تقرب دلهاست، بازگردیم.

عبادت روزه داری، پیش از اسلام نیز بوده است

وی در بخش دیگری از سخنانش بیان کرد: روزه داری صرفاً مختص دین مبین اسلام نبوده و در این رابطه خداوند متعال در قرآن کریم می فرماید: ای کسانی که ایمان آوردید، روزه بر شما واجب شده همانطور که بر اقوام قبل از شما واجب شده بود و این دستور برای آن است که پاک و پرهیزکار شوید.(سوره بقره، آیه 183)

وی در این رابطه افزود: این آیه مبارکه نشان می دهد که عبادت روزه داری پیش از پیامبر اسلام نیز بوده است.

چند آیه مبارکه در مورد ماه مبارک رمضان

خداوند متعال در آیه 183 سوره بقره می فرماید: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ: ای کسانی که ایمان آوردید، روزه بر شما واجب شده همانطور که بر اقوام قبل از شما واجب شده بود و این دستور برای آن است که پاک و پرهیزکار شوید.

در آیه 184 و 185 سوره بقره نیز آمده است: أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَن تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ: [روزه در] روزهای معدودی [بر شما مقرر شده است] [ولی] هر کس از شما بیمار یا در سفر باشد [به همان شماره] تعدادی از روزهای دیگر [را روزه بدارد] و بر کسانی که [روزه] طاعت فرساست کفارہ؛ ای است که خوراک دادن به بینوایی است و هر کس به میل خود بیشتر نیکی کند پس آن برای او بهتر است و اگر بدانید روزه گرفتن برای شما بهتر است.

«شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِيُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِيُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ؛ ماه رمضان [همان ماه] است که در آن قرآن فرو فرستاده شده است [کتابی] که مردم را راهبر و [متضمن] دلایل آشکار هدایت و [میزان] تشخیص حق از باطل است پس هر کس از شما این ماه را درک کند باید آن را روزه بدارد و کسی که بیمار یا در سفر است [باید به شماره آن] تعدادی از روزهای دیگر [را روزه بدارد] خدا برای شما آسانی می&rlm؛ خواهد و برای شما دشواری نمی&rlm؛ خواهد تا شماره [مقرر] را تکمیل کنید و خدا را به پاس آنکه رهنمونیتان کرده است به بزرگی بستایید و باشد که شکرگزاری کنید.

«رمضان کریم» در احادیث معصومین(ع)

رسول اکرم(ص) در رابطه با فضیلت ماه مبارک رمضان فرموده اند: «ماه رمضان، ماه خداست و آن ماهی است که خداوند در آن حسنات را می افزاید و گناهان را پاک میکند و آن ماه برکت است».

رسول خدا(ص) در حدیثی دیگر می فرماید: «اگر بنده «خدا» می&rlm؛ دانست که در ماه رمضان چیست [چه برکتی وجود دارد] دوست می&rlm؛ داشت که تمام سال، رمضان باشد» و در حدیث دیگری در باب اهمیت روزه داری فرموده اند: «برای هر چیزی زکاتی است و زکات بدن ها روزه است».

پیامبر گرامی اسلام در حدیثی گفته اند: «خوشا بحال کسانی که برای خدا گرسنه و تشنه شده &rlm؛ اند، اینان در روز قیامت &rlm؛ سیر می&rlm؛ شوند».

امام کاظم(ع) نیز می فرماید: «دعای شخص روزه&rlm؛ دار هنگام افطار مستجاب می &rlm؛ شود».

امام صادق(ع) نیز در حدیثی می فرماید: «آنگاه که روزه می&rlm؛ گیری باید چشم و گوش و مو و پوست تو هم روزه&rlm؛ دار باشند. و در حدیث دیگری می فرماید: «هر کس روزه داری را افطار دهد، برای او مثل اجر روزه دار است».

منابع احادیث: بحار الانوار، الکافی، وسائل الشیعه